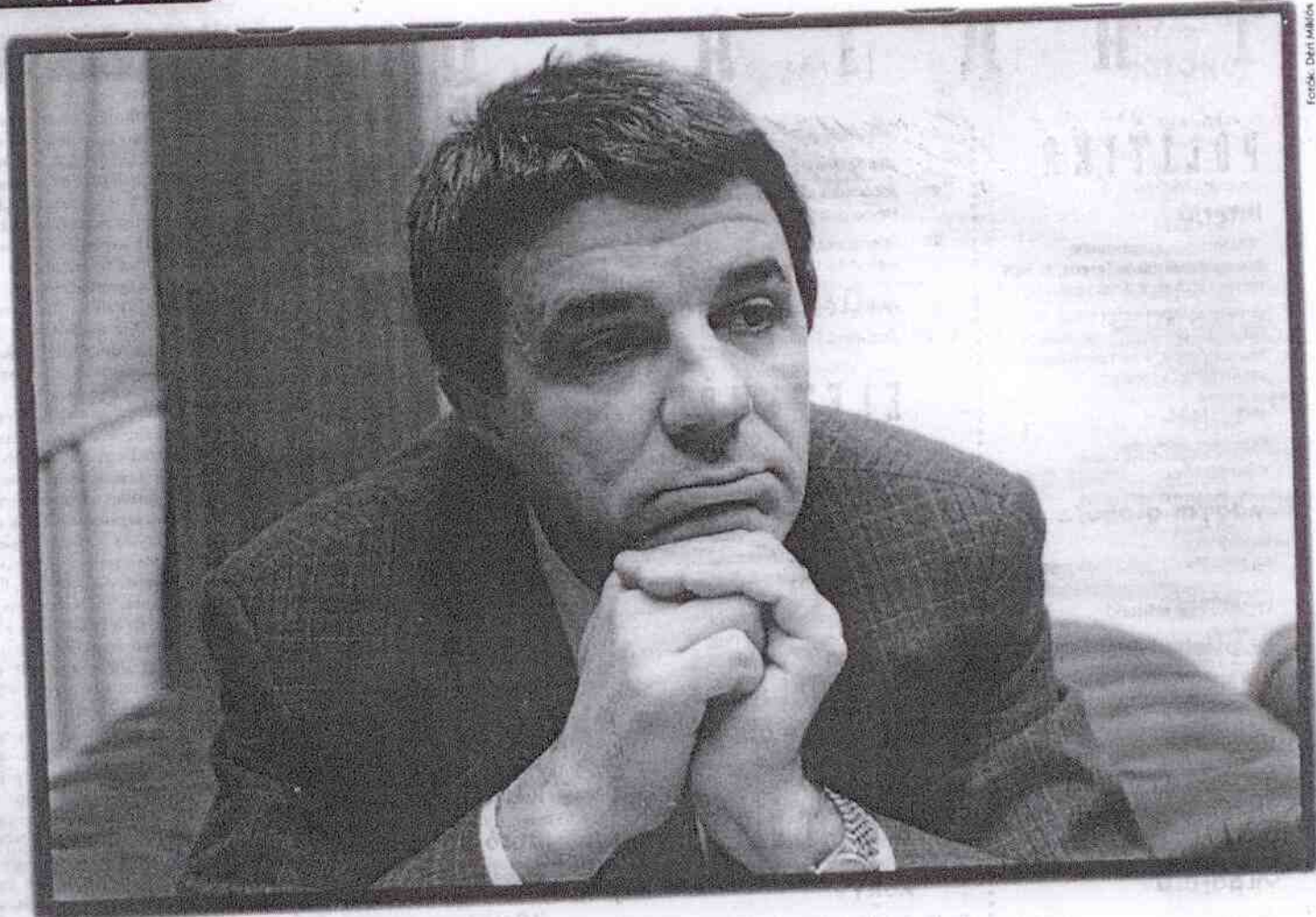

interjú

„Köszönöm a szembesítést önmagammal”

Kulin Ferenc, az MDF parlamenti frakciójának vezetője

Kulin Ferenc a 80-as években a Mozgó Világból való leváltása után lett országosan ismert. Akkori éveit egyik legnagyobb sikerének tartja, hogy a havilapban együtt publikáltak népiesek és urbánusok. '87-ben ott van a lakiteki MDF-alapításnál, '89-től elnökségi tag, a parlamentben a kulturális bizottság elnöke, tehát egyike az MDF vezető személyiségeinek. Magát nemzeti liberálisokként definiálta. '93 nyarán, amikor Debreczeni József és Elek István képviselőtársait – akik ugyancsak nemzeti liberálisokként határozták meg magukat – kizárják az MDF-ből, erre való reakcióként lemond a parlamenti frakció elnökségi tagságáról. Kónya Imre belügyminiszterre választása után a közelmúltban lett az MDF frakcióvezetője, s a választási programbizottság vezetője.

Magyar Narancs: Volt olyan pillanat az elmúlt év során, amikor elgondolkodott azon, hogy abbahagyja a politizálást?

Kulin Ferenc: Gondolat nem. Egy-egy keserű pillanatban fel-fel-szikkázik az emberben a vágy a békésebb, konfliktusmentesebb élet iránt és ilyenkor már-már

megfogalmazódik az elhatározás, hogy visszalépek csak „már-már”, mert rögtön szembesülök azokkal a helyzetekkel, amelyeket a *Mozgó Világ – a szerk.* utáni csendes esztendőben történelmi játékokban modelleztem.

MN: Ön is készült a politikusi pályára?

KF: Inkább azt mondanám, hogy végigéltem a magyar történelemnek néhány kritikus szakaszát a politizáló értelmiség nézőpontjából. Felidéztem néhány különös jellemet, beleéltem magam a helyzetükbe, és úgy léptem ki ebből a kísérlethöz, hogy azokat a konfliktusokat, amelyec-

ket megértettem, már nem kell magamban újból feldolgoznom.

MN: Másfél évvel ezelőtt írta azt, hogy a rendszerváltás alapvető egzisztenciális döntés volt az értelmiség számára, mivel annak az értelmiséginek, aki belekerült a politikába, más lett az identitása, mint amilyen addig

volt. Többek között ezeket is: „Sehol sem olyan fenyegető jellem megroppanásának, elsődösítésének, a személyiség demoralizálásának [a lehetőség mint itt (...)] Éles ellentétben nek a szerep külső és belső gyei (...) [A külső jegyek magabiztosnak, dinamikusnak határozottan kell lenni (...) zel szemben] a politizáló em folyamatosan változó erőter tájékozódik, személyes kapcsolatainak gyakran ártékelődne cselekvési programok kényes módosulása” közepette. Ab amit az előbb elmondott, tűnt, Önnek ez nem okozott konfliktust: ezt másokról nem magáról.

KF: Természetesen maga is. Amikor ezt fogalmaztam kor a hétköznapi életben ne-